

לזכרה של בלה לוין ז"ל

קבוצת פלייבק "פיצוחים" בהנחייתה של מירי רייך ציירה לזכרה של בלה את הפרחים
האהובים עליה, התורמוסים הסגולים של הרי השומרון

דברים שלמדנו מבלה

- סטטוס הווסטאפ שלה היה "בלימודים כל החיים", בלה תמיד למדה והתפתחה והייתה לה סקרנות ללמוד עוד ועוד, בכל מיני תחומים כמו למודים אקדמיים או שיטות טיפול נוספות או בתחומי העניין הרבים שלה כגון: תנ"ך/ אומנות/ דרמה/ ועוד.
- אפילו אם יש כישרון כלשהו, צריכים לעבוד ולהתאמן על מנת לפתח אתו.
- להבין מי עומד מולך ולהיות אמפתית.
- להיות חיובית ולהאמין בטוב אפילו שיש בזמנים קשים ומאתגרים.
- לעודד אחרים, ולהאמין בהם אפילו אם הם לא מאמינים בעצמם.
- לחשוב יצירתית ולהגיע לתובנות חדשות.
- לקחת אחריות על הבריאות שלך, ועל אורח החיים אותו את רוצה לחיות.

קצת על החיים של בלה

בלה עלתה לארץ עם משפחתה מאנגליה בגיל 11. היא גדלה בחיפה והגשימה את חלומותיה לעבוד במקצועות הטיפול כדי להועיל לילדים שזקוקים לעזרה. עבדה כמרפאה בעיסוק ואחר כך כמטפלת באומנות. בלה גרה בקדומים 38 שנה עם בעלה, צבי והם גידלו את ילדיהם (אילת, אביה, תמר, חנן, ועודד) כאן בקדומים. בלה הצטרפה לצוות המכון להתפתחות הילד של מוא"ז שומרון, והייתה בין הראשונות לעבוד כמרפאה בעיסוק בשומרון, ומאוחר יותר גם למשרד החינוך. כמרפאה בעיסוק התפתחותית במוסדות חינוך רבים בשומרון, וגם כמטפלת באומנות, זכתה לעזור למאות ילדים וילדות בעלי אתגרים מגוונים. החשיבה היצירתית שלה והידע הרב שצברה במלך השנים איפשרו לה להמציא שיטות עבודה חדשניות בתחומים אלו. במשך השנים הפכה לחלק אינטגרלי מקהילת קדומים, השתתפה בקביעות בשיעורי תורה ובפעילות החברתית בשכונה ובیشוב. בלה השתתפה בקבוצת פלייבק "פיצוחים" וגם שם תרמה דרך החשיבה היצירתית שלה לקידום הקבוצה. בלה היתה אומנית בחסד, ובמשך כל חייה היא ציירה, פיסלה, סרגה, תפרה, ויצרה במגוון רחב מאוד של סגנונות וחומרים. כשהתקרבה לגיל פרישה תכננה בלה, להקדיש יותר זמן לנכדים, לאומנות ולתחומי העניין הרבים שלה. לצערנו, החלום הזה לא התגשם. בין ראש השנה ליום כיפור תשפ"ד בלה אובחנה כחולת סרטן בלב. הפרישה לגמלאות הפכה לחופשת מחלה עד שנפטרה בכ"ב בשבט תשפ"ד בגיל 65 בלבד.

התבולותי בתלמאס
ולאז התבולת בי
מה? אני רק אחז חיי רבים
יש בי ייחוד פשוט?
אם אם נצמד לך שיש רבים כחוק
יש בק יותב מצב

צד עאלא שחזר
אתיית דחתים רל פלס באביה
מפז סאל אל דרים עייבים

חצב

עמלן שצרה אצלי
עם חוש חמץ וחקק
יפוי, ואם תשבו סופי
אל תבא
אל תבא
היה איתך, עץ הסוף
ואם תבא חמאל
כי בוא יבוא

צמר אפן ומאס סילון

את בקרה
(תולדות כפר לאו מתם)
שמור אלייך מרע משמר
(כי את פשונות)
אבא איפשו צר לאו מציח.
הרע משמח, אסור לכאס
(הרע בסדר).
אבא מכן אי כפיים, כע לשריט.
אמא מבישה אותי
בשאלת פשנת הידוקה
(מתאימה לפייה)
וכע אני פייה מלכ
עסופה בצמר אפן
ואבא מצייר מאס סילון
(אולי שם מות לכאס)

צײַרונג

צײַרונג צײַט צו אַ
 צײַרונג אַלע אַלע
 כּי כּי צו אַלע
 אַלע אַלע אַלע
 כּי יאָר, צו אַלע
 אַלע, אַלע אַלע

אַלע צו אַלע אַלע
 צײַט אַלע אַלע אַלע

עץ הימין

אים זאם לא נעשה ימין/צד
 מספיק בתע עם צב
 ויטמין C ברט סלם צנצ
 ואם רצופית יבוא
 מה טאב. אים תפנ קן
 לא אאש את האם
 לא אקח את הבנים
 מביחור!

במה ימין

ח' דהאסות
דכ' אוליות
קרו עס
איפאזיציה
שא שניד
אזבא.

98

לילה עדינה יפיפייה
באמצע העונה הכי חמה
שקלא וצדור שאמרים בהר
את מחיכה
עם עצמה בלתי נאמרת
שרק נראית שברירית

חזבה בסתיו וציר ערשיו
כמה שראוה לך שנה אחזם
לא מפורק, אור ישראל, יפה כח סחלה

אפן

שכבתי על המה
וראיתי את פשתם צרכ
צרכ עלי שקול
(שעזים מחנו מחלואים)

אדברי המסכ
אם בסמאל אא יורק
תלס חופש ומצור
אגבר בסול יוס. מראול

עץ הצעת

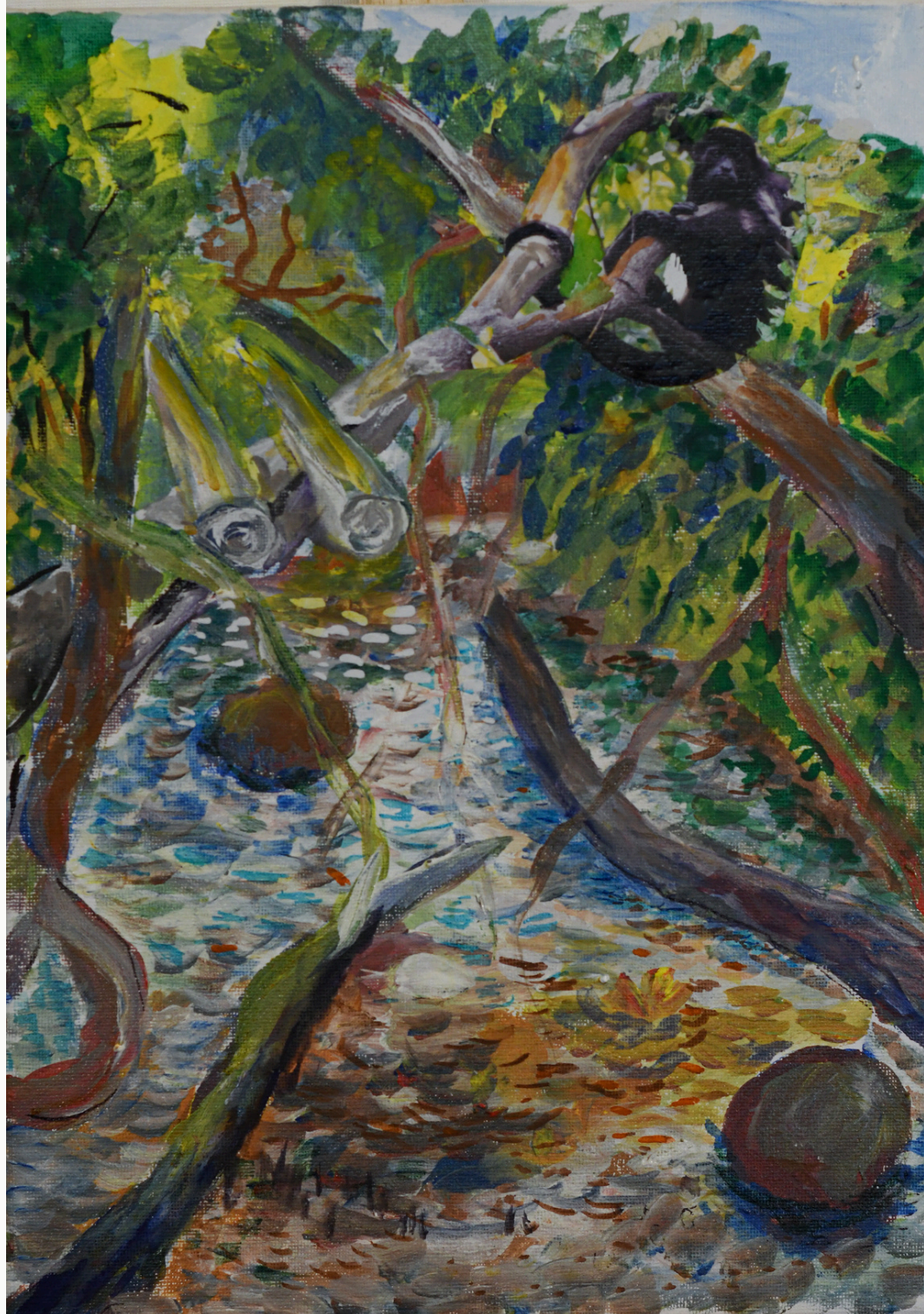
פערברט אהרע: צו אריאל!
קיבלתי אהרע את קביעת
כי הם נעלם
בין הרי שומרון
את עץ הצעת סוף ורע
ועל ספרים הרבה
אבל מי נא?

במה

ענין

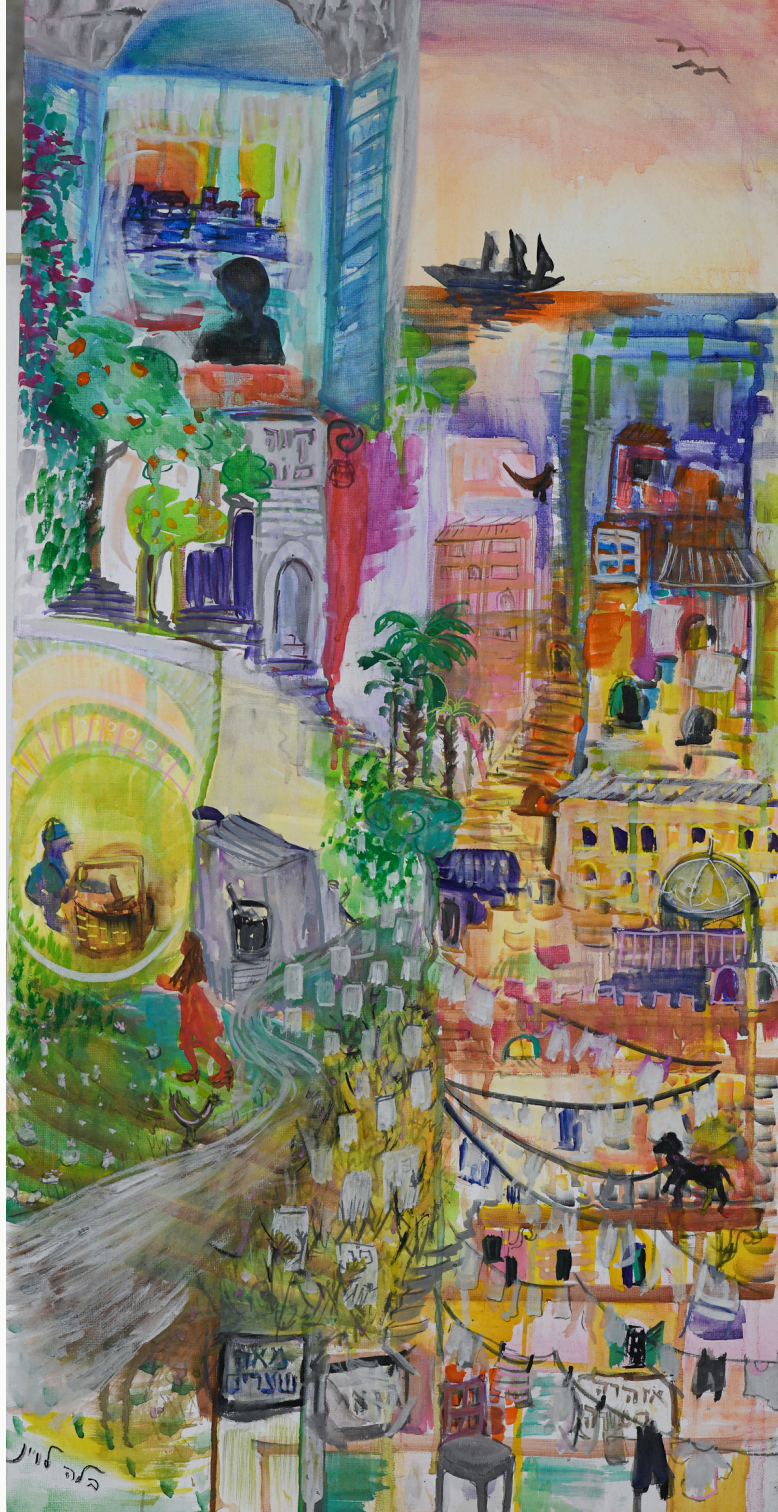
נהל שני

עם קרסוליים במים
והמחולל ביצ
הנאד צרופה נתפסה על הבז
לאלל אבא בכי אבה
איכשהו דראש
את צרם החיים
לפני שיהפוך אנסחר
חלקים חלקים

ארוץ החיים

פשהבן עזרזי אני מתבוננת
 בכסוף מאז היופי של שירת החיים
 הייתי צינור אקובלתי בחצרה
 את אופי שלם במתנה
 כמו ציפור במעלה ראיתי
 את הנוף הקסום
 ארבע תשתי קנאה על
 ארצות החוויה,
 אלא כך שיש לשיבו אחר יות
 אמא אצמה מחצירה אית
 אחרצה אצאה, הכעס
 לא מאחר אביא, כי צב לא תחיצ פייר
 הסטאל מכסה ומביא אית
 את פשמה היצירתית
 והחברות שבסקי רח
 עצרת אראות
 בטוב ה' בארץ החיים

מנצלה של חיי

חלל יקר ערב
כי חצבתי אותך בחל יצי
מחלן צל של ילדותי מנצלה
למשלשים, סיפורי אצילותי חסרים
שמשלבים לך
לחיים מאוים ונצחיים
למחצ

הר סיני

אז בייתי שם
אבל התפללתי איתם
אז שלמתי חנין
אבל אחרי נעשד ונעמד
כי הדר היה כמיסית
עלז לפני שחיי התפכא עלי

תורה

התען המצוא לא נצח, הרע נרחב מחוץ:
הצופנו במקום בטוח, אולי לא בטוח שיש מקום לי
אלוהי-עצמי המשמעותי כי המעלה הפנימי בתפילות יאמס אלי,
מחצית הדין עם שאר באי עולם שמחזקים אפנינו, צאן קדושים.
שעת פסח בית אפני 80 שנה
ואנו צביון לעד ברחמים של היינו כחלמים

קול וחרו

באווירה שנוצרה
 בקול שפני המטה
 יכולתי לראות גם את היופי
 במעורר המולד אבל גם את
 היחס השלילי והקול

כּוּחַ

מִלֵּךְ הַשָּׁמַיִם
אֶת הַמַּלְאָכִים
יֵשׁ בְּקִי שֶׁ
לֹבֵשׁ אֶרֶץ
מֵאֵל וּמֵאֲדָמָה
בְּרִיאַת אֱלֹהִים

סאב אכטלעבית אה
 עלצ יאט אבית אבית סיעלזי
 הרימאן פקע הארעניס רבאים
 אכטע, אאן באו נאעס?
 רק קליפד שחורה אקד
 מאינד על מה שונת
 פלע אהא אצואות הער
 הילד ערעט איסמנים אמיראים
 פאלט אפאלט פ
 ניווח מהתבשילים שפעס בישה
 מה אצוצה בטי אפס?
 ביא אאבית עלאה
 ערשיו רק שפלתה נאלת
 מנסות אבטא מילה
 הפיצאטעפיס מסדר אה תמיכה
 הבן, מאזק ממש
 צואא אלא סוף אמתש מל תאבה
 אאחול
 אבטים
 משתזים עם חיוק
 מראים בלאפאל תאורה לא הנכד
 תלקעם בשאר
 אא תאליכא לעת עקד

המשיך ללכת אל הכנרת אל עמל סבא בעולם. אני שמחה עם החיים שבין אי
 אלה מלמעלה לא אצטרף אליהם זאת נרצו בהמשך החיים.

הציור האחרון של בלה אותו לא הספיקה לסיים, ונשאר חסר, עדות לחיים יפים
שתמו ולא נשלמו

דברי זיכרון

אמא אהובה ויקרה!
עברה כבר שנה מאותו רגע בו ראיתי את נשימותייך
האחרונות.
עברה שנה בה למדתי לחיות עם חסרונך,
חיסרון שמורגש כמעט בכל מימד של החיים.
עברה שנה של געגוע עמוק ופצע שאינו מגליד.
אמא שלי היקרה, אני אוהבת אותך ואתגעגע אלייך עד
נשימתי האחרונה.
שלך, אביה.

אמא יקרה שלי.
את כבר לא פה, אבל השארת לי צידה להמשך הדרך - את
מבטך האוהב והגאה. את חדות החיים שלך, השארת לי
דוגמא אישית של עשייה פעילה, רוח חופשייה, נאמנות
לעצמך, התפתחות ולמידה ותרומה מכישוריך למען הכלל.
בתקופת המחלה הוספת לי לתרמיל מתנות נוספות - סירבת
בתוקף להיות קורבן והתעקשת לעמוד זקופת קומה.
בזמן המשבר האמונה שלך נשארה איתנה, ידעת שאם זה
הניסיון שה' נתן לך אז יש לך את הכוחות לעמוד בו.
קיבלת את ההנהגה של ריבונו של עולם והמשכת להתפלל -
לרחמים.
דמותך תלווה אותי לנצח, אני אוהבת אותך
ומתגעגעת מאוד מאוד
תמר

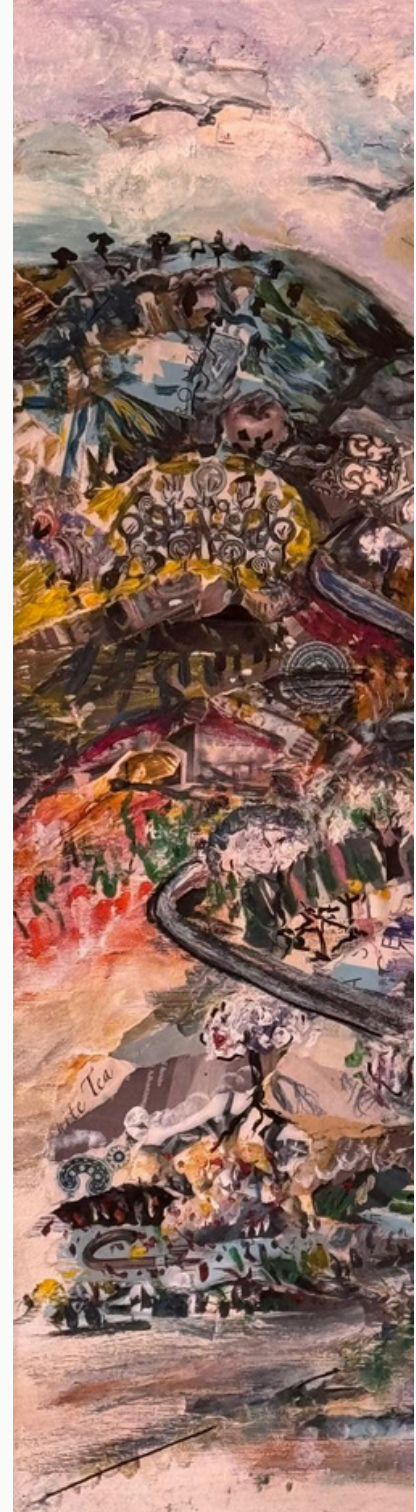
My darling daughter Beverly,
Although a year has passed since you died, it is
still hard for me to accept, and I miss you so
much.
My greatest regret is that you didn't live to see
your grandchildren grow up. It is also hard to
know that you will not be beside me to comfort
me when I die.
Love, Mummy

בלה ואני היינו ביחד 41 שנים. כמו כל זוג נשוי היו לנו
זמנים טובים וזמנים קשים, שמחות ותקופות עצובות. בנינו
זוגיות נפלאה למרות קשיים בדרך.
למדתי הרבה מבלה. איך לשמוח באמת, איך להתגבר על
האתגרים בחיים, ואיך להיות מחובר לרגשות שלי ורגשות
של הזולת. אני מודה לקב"ה על השנים שהיו לי עם בלה.
היא חסרה לי, למשפחתי, ולכל מוקירי זכרה.
צבי

אמא יקרה שלי. את לא יודעת כמה קשה לי הפרידה ממך.
לא היה יום שלא דיברנו והרגשתי תמיד כמה את ואני
אוהבים וקשורים האחת לשני. היית ותמיד תהיי דמות
חשובה ומשמעותית בחיי. אני רוצה להאמין ששם למעלה
תזכי לראות אותי זוכה להקים בית בישראל, ואני יודע שזה
יביא לך הרבה נחת.
אוהב אותך תמיד, חנן

סבתא, חמות, אמא
כל כך הרבה תפקידים היו לך במשפחה שלנו. כל כך הרבה
חללים השארת.
את מי נעיר בבוקר שבת כשההורים עוד רוצים לישון ונצלול
לים של הרפתקאות ודמיון? עם מי נתייעץ כשיש שאלה לגבי
התפתחות הילדים? מי תבוא גם לקצה העולם, פשוט כי
אנחנו שם? מי עוד תאהב אותנו ככה ללא כל תנאי, ודרך
הגאווה בעינה נראה את הגרסה הכי יפה של עצמנו, ונדע
שזה אפשרי.
מתגעגעים עד בלי די, ואוהבים.
חיים, אילת, אדל, גיל, ועברי קארפ

אמא אהובה
תודה על הזכות לגדול תחת כנפייך.
תודה על אוזן קשבת על כתף חמה, חיבוק של אמא
אוהבת ועל עצה חכמה. תודה על מזכרות יפות
ומעוררות השראה שהשארת לנו, אוהבייך.
מתגעגע, עודד

דברי זיכרון

תם המסע
אסנת שילה ברוורמן

רגליים קלות
עין מתבוננת
אוזן שומעת
לב קשוב
יד יוצרת
נפש משתוקקת
דעת בוערת
פה מפיק מרגליות
מה נעמת לנו חברתנו
מה יקרת
לויה. לביאה.
המשיכי במסעך מעלה מעלה
והציצי, מידי פעם
עם אור כוכב

Beverley would have created a
poem, a painting or a song.
Not us: only admiration,
amazement and deep affection.
How we miss our dear cousin.
She lives on in our hearts and
in inspiring memories.
יהי זכרה ברוך
Much love,
Clive and Hadassa

בלה, אחות היית לי. היה לנו קשר נדיר.
התעניינו יחד בכל כך הרבה תחומים.
ציורנו את נופי קדומים בתחילת
ה"קריירה" החברית בינינו. המשכנו
ללמוד ציור ודרמה ופלייבק ותנ"ך
וקורסים בטיפול וסדנאות והופעות,
הקמנו תערוכות ציורים, הכל יחד. ישבנו
זו לצד זו בתפלה בבית כנסת כל שבת
וגם סעודות שבת משפחתיות. תמיד
אזכור אותך אחותי.
מירי רייך

בלה חמותי היקרה
קיבלת אותי ישר עם הרבה חום
ואהבה. חכמה שנונה חדה עם עין
טובה. למדתי ממך המון ובמיוחד
להסתכל על הדברים הטובים בכל
סיטואציה, ראיתי אותך עושה זאת
גם כשמצבך היה מורכב. כלום לא
נגמר, רק עברת לשלב הבא,
ניפגש ב-120 ונמשיך להיות
חברים!
אוהב,
חתנך נאור.

בלה היתה ממקימות קבוצת הפלייבק 'פיצוחים'.
הוסיפה לקבוצה צבע והומור עם היצירות האין סופית שלה.
בלה כונתה 'אשפית המטפורות', ודרך היכולת הייחודית שלה להתבונן במבט
אופטימי קדימה, הפיחה תקווה בכל צופה ומספרת שישבה בקהל ובנו חברותיה
לבמה. היתה מחוברת לכל אחת ואחת, אהובה ואוהבת.
מתגעגעות אליה מאוד.
קבוצת הפלייבק 'פיצוחים'.

בלה
לפני שנים רבות הכרנו
ואת בנותינו במקביל גידלנו
היית לי לרעה יקרה ואהובה
שיודעת להקשיב וגם לתת
עצה טובה
והכל בפשטות באהבה ובענווה
למדתי ממך רבות
והנחלת לי עצות טובות ותובנות
שאותי עד היום מלוות
תודה לך על החותם שהשארת
בעולם, הן ביצירותייך, והן
בעבודתך עם חניכייך, וכמובן דרך
ילדייך
כואבת וחסרה אותך מאד
מתגעגעת
חברתך ושכנתך
לאה להב

בלה ז"ל, בברלי בשבילנו במשפחה,
בת דודתי וחברתי האהובה, הכירה לי
את יום העיון שמתקיים מידי שנה
ב"תשעת הימים" בחודש אב, במדרשת
לינדנבאום, בירושלים.
זו הייתה חוויה מיוחדת מאוד לשבת
לידה בשיעורים האלו ולראות איך
היא הייתה "מסכמת" את תכני
השיעור בדרך הייחודית שלה
ובכשרון רב - לא במילים, אלא בציור
נפלא שהיה הולך ומתפתח במהלך
שעת הלימוד.
מתגעגעת, מעריכה ואוהבת תמיד.
ג'יליאן

